

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende Spørgsmaalet om Godkendelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s Regnskab for Tiden fra 1. April 1927 til 31. Marts 1928.

Valgt blev: *N. C. Christensen, Fr. Andersen (Kh.-Frb. ø. Stkr.), J. Chr. Jensen, Fuglsang, Aksel Jensen, Julin, A. C. D. Petersen, C. J. F. Sven og Busk.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Rigets Forsvar, til hvilket Udvalg er henvist: Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927 om Statens Tjenestemænd.

Valgt blev: *L. Rasmussen, J. P. Larsen, Chr. Hansen, Gerhard Nielsen, Vilhelm Rasmussen, Holger Larsen, I. A. Hansen, Vanggaard, Nørskov, Elgaard, Søren P. Larsen, Parkov, Holger Andersen, Ole Bjørn Kraft og P. Munch.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 98 af 31. Marts 1928 om midlertidige Driftslaan til Fiskere.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3475; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 864).

Sagen sattes til Forhandling.

Kr. Kristensen: Det foreliggende Forslag gaar ud paa at bevilge et Beløb af 200 000 Kr. til Driftslaan til Fiskere. Da det Beløb, som i Fjor ved Lovens Vedtagelse blev bevilget, allerede er opbrugt, og da det var en Forudsætning i Fjor, at hvis Beløbet ikke slog til, skulde vi give en yderligere Bevilling, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Ludvigsen: Det foreliggende Forslag er jo, som allerede nævnt, et Supplement til det Forslag, der blev ophøjet til Lov i den danske Rigsdag i Fjor. Om Loven i al Almindelighed skal jeg kun sige dette, at vi fra Dansk Fiskeriforenings Bestyrelses Side oprindeligt havde tænkt, at man kunde komme igennem den Krisetilstand, som Fiskeriet her i Landet ligesom andre Erhverv er inde i,

ved at man stillede 500 000 Kr. til Raadighed til Udlaan til Driftslaan til Fiskere. Jeg skal straks indrømme, at dette Beløb fra vor Side ganske naturligt maatte være ansat noget skønsmæssigt. Der var ikke foretaget nogen virkelig Undersøgelse af, hvorledes Forholdene i Virkeligheden laa. Vi kunde derfor ikke sige noget til det, da der endelig fra den højttærede Landbrugsministers Side forelaa Forslag om 400 000 Kr. til dette Formaal. Vi havde ogsaa haabet, at dette Beløb maaske kunde slaa til. Imidlertid har det vist sig, at Formaalet ikke kunde løses med disse Midler, ja, end ikke vilde kunne være løst, selv om Beløbet var sat de 100 000 Kr. op, som man fra Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse oprindeligt havde ønsket. Jeg har nu ved personlig Undersøgelse af Forholdene rundt omkring kunnet konstatere, at der er visse Steder, hvor man endnu paa Grund af daarligt Fiskeri er inde i en Tilstand, der gør det højst paakrævet, at man kommer Fiskerne til Hjælp. Jeg skal her nævne særlig Limfjorden og de sønderjydske Farvande. Det viser sig, at der allerede nu foreligger Andragender til et Beløb af 150 000 Kr., og der vil da kun være 50 000 Kr. tilbage til Raadighed til fortsat Udlaan. Af disse Grunde vil mit Parti medvirke til, at Lovforslaget kan faa en hurtig Gang gennem Rigsdagen.

Vi har ikke ønsket at stille noget Ændringsforslag, fordi det vilde være urigtigt at skabe forskellige Grundlag for Ydelser af disse Laan. Vi er vel vidende om, at Lovens Bestemmelser et enkelt Sted er blevet anvendt paa en Maade, som man egentlig ikke finder rigtig. Jeg er endvidere vidende om, at man ved Tildeling af Laan til enkelte Fiskere, hvorved det jo i Loven er bestemt, at vedkommende Kommune overfor Statskassen skal garantere for Halvdelen af Laanet, har forlangt, at Laantageren straks skal stille 10 pCt. af Laanet til Raadighed for en Sikkerhedsfond. Det har selvfølgelig ikke været Lovens Mening, at et saadant Krav skulde kunne stilles; men man vil vel ikke godt kunne forbyde et Kommunalraad at stille saadanne Betingelser for overhovedet at paatage sig denne Garanti. Da det kun er i et enkelt Tilfælde, man har handlet som af mig nævnt, har vi ikke fundet det nødvendigt at foreslaa en Forandring af Lovens Bestemmelser, og det saa meget mindre, som det under alle Omstændigheder vilde være vanskeligt at hindre Kommunalraadene i selv at fastsætte, hvilken Sikkerhed de vil kræve for at paatage sig Garantien for den ene Halvdel af Laanet.